

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/394/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113206272
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1113206272.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adely Unčovskej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v právnej veci žalobcu: Centrálny depozitár cenných papierov, a.s., IČO: 31 338 976, so sídlom Ul. 29. augusta 1/A, Bratislava proti žalovanej: L.U. N., nar. X.X.XXXX, Z. M. XXX, Q., zastúpeného: JUDr. Ester Bujnovská, advokátka, so sídlom Nádražná 23, Malacky o zaplatenie 663,88 eur na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 27.2.2015, č.k. 4C/181/2014-46, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalovanému sa proti žalobcovi priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 331,94 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil § 99 ods. 1, § 99 ods. 4 písm. h), § 99 ods. 8, § 103 ods. 6, § 105 ods. 5, § 161 ods. 4, § 164 ods. 3, § 164a ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch), § 489 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 387 ods. 1, § 388 ods. 1, § 391 ods. 1 a § 397 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) a vecne tým, že medzi stranami sporu vznikol záväzkovo-právny vzťah, na základe ktorého žalobca zriadil a vedie účet majiteľa cenných papierov pre žalovaného a zabezpečuje s tým súvisiace služby, pričom na strane žalovaného vzniklo ex lege právo na poskytnutie v zákone uvedených služieb, ktorému korešponduje povinnosť zaplatiť žalobcovi odplatu. S ohľadom na znenie § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch vyvodil, že právny vzťah medzi sporovými stranami sa spravuje uvedeným zákonom a Obchodným zákonníkom, z toho dôvodu v súvislosti s námietkou premlčania vznesenou žalovaným aplikoval na daný vzťah všeobecnú štvorročnú premlčaciu dobu. Začiatok premlčacej doby ustálil nie splatnosťou vystavenej faktúry, nakoľko povinnosť žalovaného zaplatiť odplatu za rok 2008 vznikla najskôr 01.01.2009, ale dňom nasledujúcim po dni, keď vznikla povinnosť žalovaného plniť za obdobie, za ktoré odplata žalobcovi patrí, teda keď sa právo žalobcu mohlo uplatniť na súde t.j. dňom 02.01.2009, pričom premlčacia doba pre uplatnenie nároku na zaplatenie odplaty za rok 2008 uplynula 02.01.2013 (žalobu na súd doručil žalobca dňa 25.02.2013). V prípade odplaty za vedenie účtu za rok 2009 povinnosť žalovaného zaplatiť odplatu vznikla najskôr 01.01.2010, preto ustálil začiatok premlčacej doby dňom nasledujúcim po dni, keď vznikla povinnosť žalovaného plniť za obdobie, za ktoré odplata žalobcovi patrí, teda keď sa právo žalobcu mohlo uplatniť na súde t.j. dňom 02.01.2010, pričom premlčacia doba uplynie 02.01.2014 (žalobca uplatnil svoje

právo na súde podaním doručeným súdu dňa 12.11.2013). Na základe uvedeného dospel k záveru, že žalovaný uplatnil námietku premlčania dôvodne len v časti, preto z dôvodu uplatnenej námietky premlčania zamietol žalobu v časti o zaplatenie 331,94 eur spolu s príslušenstvom titulom odplaty za vedenie účtu za rok 2008, keď premlčacia doba pre uplatnenie nároku na zaplatenie odplaty za rok 2008 začala plynúť dňa 02.01.2010 a uplynula dňa 02.01.2013 a žalobca uplatnil nárok na súde dňa 25.02.2013, teda po uplynutí premlčacej doby a povinná osoba namietla premlčanie po uplynutí premlčacej doby. V prípade nároku na zaplatenie odplaty za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2009 na základe zisteného skutkového stavu a zákonných ustanovení mal za preukázané, že medzi účastníkmi vznikol v zmysle § 99 ods. 8 zákona č. 566/2001 Z.z. na základe evidencie cenných papierov právny vzťah, na základe ktorého viedol žalobca žalovanému účet majiteľa cenných papierov za rok 2009 a eviduje na ňom zaknihované cenné papiere odporcu. Uviedol, že podľa vyjadrenia samotného žalobcu tento bol v zmysle § 164a ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. oprávnený zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov (zákon č. 600/1992 Zb.) účet majiteľa podľa § 105 a presunúť naň cenné papiere, čo aj v roku 2008 učinil, s tým, že žalovaný tieto skutkové okolnosti nerozporoval. Vychádzajúc z uvedeného právny vzťah medzi účastníkmi posúdil podľa § 161 zákona 566/2001 Z.z., pričom vzťah sa spravuje uvedeným zákonom a ustanoveniami Obchodného zákonníka. Konštatoval, že žalobca vyúčtoval žalovanému ročný poplatok za vedenie účtu majiteľa za rok 2009 faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.12.2009 na sumu 331,94 eur splatnej dňa 15.02.2010, pričom cenu služby za rok 2009 stanovil vo výške podľa Cenníka navrhovateľa schváleného dozornou radou v zmysle prevádzkového poriadku, ktorý je podľa § 103 zákona č. 566/2001 Z.z. schvaľovaný Národnou bankou Slovenska a faktúry každoročne zasielal začiatkom nasledujúceho roka na adresu evidovanú v Centrálnom depozitári cenných papierov SR v súvislosti s vedením účtu majiteľa a žalovaný ani netvrdil, že pohľadávku zaplatil. Na základe vykonaného dokazovania preto dospel k záveru, že žalobca v časti nároku na zaplatenie odplaty za vedenie účtu majiteľa cenných papierov za rok 2009 uplatnil dôvodne. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo, keďže žalobca bol úspešný v časti o zaplatenie 331,94 eur a žalovaný bol úspešný taktiež v časti o zaplatenie 331,94 eur.

3. Proti rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v časti zamietajúceho výroku a výroku o trovách konania z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) a § 205 ods. 2 písm. 1) v spojení s § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Poukázal na ust. § 103 ods. 1, 3, 5, 6 zákona o cenných papieroch a čl. 16 Prevádzkového poriadku centrálného depozitára, na základe ktorých činnosti vykonáva centrálny depozitár za odplatu, v súlade s cenníkom služieb. Uviedol, že v čase vystavenia faktúry zákon č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty nestanovoval konkrétnu lehotu pre stanovenie dátumu splatnosti, preto určil dátum splatnosti poplatku za vedenie účtu majiteľa na deň 28.2.2009, čím zabezpečil dostatočný časový priestor na úhradu poplatku ako aj samotné doručenie faktúry žalovanému. Poukázal na to, že faktúry sú vystavované ku koncu príslušného roka a následne sú začiatkom nasledujúceho roka zasielané klientom, pričom skutočnosť, že poplatky sú stanovené k 31.12. daného roka upravuje aj cenník a uvedená skutočnosť bola zohľadnená pri stanovení lehoty splatnosti faktúry. Konštatoval, že v zmysle príslušného cenníka bol žalovaný povinný uhradiť poplatok na základe vystavenej faktúry, teda bol definovaný spôsob, akým bude poplatok uhrádzaný. Poukázal na to, že faktúru za rok 2010 žalovaný včas a riadne uhradil, je teda zrejmé, že mu bola doručená spolu s informáciou o nedoplatkoch za predchádzajúce roky. Mal za to, že si uplatnil nárok na zaplatenie dlžného nedoplatku pred uplynutím štvorročnej premlčacej doby, keďže doba splatnosti záväzku bola jasne určená vo vystavenej faktúre. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že si mohol uplatniť nárok na úhradu poplatku dňa 2.1.2009, keďže takéto uplatnenie nároku, ktoré by predchádzalo samotnej výzve na plnenie by bolo považované za nedôvodné. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a vyhovel žalobe v celom rozsahu, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem s

použitím § 378 ods. 1 v spojení s § 470 C.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je v napadnutej časti vecne správne.

6. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou dňa 25.2.2013 domáhal voči žalovanému zaplata 331,94 eur titulom neuhradenej faktúry za rok 2008 za poskytnuté služby - vedenie účtu majiteľa cenných papierov. V priebehu konania podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.11.2013 rozšíril žalobu o zaplata 331,94 eur titulom neuhradenej faktúry za rok 2009 za poskytnuté služby - vedenie účtu majiteľa cenných papierov.

7. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie postupoval v konaní a pri rozhodovaní s použitím ustanovení Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.6.2016. O odvolaní žalobcu rozhodoval odvolací súd po nadobudnutí účinnosti zák.č. 160/2015 Z.z., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.).

8. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Podľa § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch (ďalej len „zákon č. 600/1992 Zb.) právny vzťah medzi majiteľom účtu a strediskom sa spravuje týmto zákonom a Obchodným zákonníkom.

11. Podľa § 161 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch), (ďalej len „zákon č. 566/2001 Z.z.) ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona sa však posudzujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa 104 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z. členom centrálného depozitára môže byť len účastník systému vyrovnania prevádzkovaného centrálnym depozitárom a centrálny depozitár, ktorý sa stal účastníkom systému vyrovnania prevádzkovaného centrálnym depozitárom na základe osobitného predpisu.

13. Podľa § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. (5) Právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený, a centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom a majiteľom takéhoto účtu sa spravujú týmto zákonom a Obchodným zákonníkom.

14. Podľa § 164a ods. 4 zákona č. 566/2001 Z.z. Centrálny depozitár je oprávnený, z dôvodu potreby vykonania úprav v systéme pre technické spracovanie údajov centrálného depozitára, zriadiť majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov účet majiteľa podľa § 105 a presunúť cenné papiere z účtu zriadeného podľa doterajších predpisov na účet majiteľa podľa § 105 aj bez žiadosti, pričom je povinný vykonať túto činnosť bezodplatne. Túto činnosť je centrálny depozitár oprávnený vykonať, len ak je spôsob a postup tejto činnosti upravený v prevádzkovom poriadku.

15. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

16. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

17. Odvolací súd vyzval sporové strany, aby sa vyjadrili v zmysle § 382 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (podľa ktorého ak má odvolací súd za to, že sa na vec vzťahuje ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie

veci rozhodujúce, vyzve strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili), a to k použitiu na vec sa vzťahujúcich ustanovení právnych predpisov, ktoré neboli pri doterajšom rozhodovaní veci použité, a to § 100 ods. 1, § 101, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch, § 161, § 104 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch).

18. Žalovaný sa k výzve odvolacieho súdu vyjadril v tom zmysle, že nesúhlasí so žalobou a žiada nárok žalobcu zamietnuť z dôvodu, že vznáša námietku premlčania uplatnenej pohľadávky v celej výške 663,88 eur podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože bola na súde uplatnená po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Mal za to, že v danom prípade medzi stranami sporu vznikla spotrebiteľská zmluva, z toho dôvodu je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žiadal, aby odvolací súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

19. Žalobca reagoval na výzvu odvolacieho súdu písomným podaním, v ktorom uviedol, že § 100 ods. 1 a § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno aplikovať, nakoľko medzi sporovými stranami je v zmysle § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch definovaný ako obchodnoprávny, teda na premlčanie je potrebné aplikovať ustanovenia dielu XI Obchodného zákonníka. Poukázal na to, že vzťah medzi ním a majiteľmi účtov z kupónovej privatizácie vznikol priamo na základe zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch, ktorý v § 58 ods. 5 definuje tento vzťah explicitne ako obchodnoprávny (na podporu svojho tvrdenia odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.2.2018, č.k. 8Co/18/2017-81). Konštatoval, že ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 a § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka nie je možné aplikovať, nakoľko vzťah medzi sporovými stranami nie je spotrebiteľský. S poukazom na definíciu dodávateľa a spotrebiteľa v Občianskom zákonníku uviedol, že predmetný vzťah nevznikol na zmluvnom ale zákonom základe (s odkazom na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.11.2017, č.k. 12C/2/2016). V súvislosti so zákonom č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch poukázal na to, že bol rozšírený okruh poskytovateľov služby vedenie účtu majiteľ aj na členov žalobcu, ktorými sú najmä banky a obchodníci s cennými papiermi, a zákonodarca aj týmto subjektom priznal vo vzťahu k ich klientom obchodnoprávny charakter v ust. § 105 ods. 5. Upresnil, že v uvedenom výpočte sa nenachádza z dôvodu, že jeho vzťah s majiteľmi účtov už bol ako obchodnoprávny zadefinovaný v § 58 ods. 5 zákona č. 600/1992 Zb. o cenných papieroch, pričom § 104 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch, ktorý definuje, kto môže byť členom žalobcu, nemá vo vzťahu k rozhodnutiu vo veci žiadnu súvislosť a nakoľko žalovaný nie je členom žalobcu, uvedené ustanovenie nie je možné aplikovať. K otázke premlčania sa vyjadril v tom zmysle, že vzhľadom na splatnosť najstaršieho záväzku 28.2.2009, začiatok premlčacej doby začal plynúť 1.3.2009 a s poukazom na 4-ročnú premlčaciu dobu nie je nárok premlčaný. Pre prípad, ak by sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že začiatok premlčacej doby začína dňom nasledujúcim po dni, keď vznikla povinnosť žalovaného plniť, v tom prípade, keďže zo spisu je zrejmé, že žalovaný sa o svojej povinnosti plniť dozvedel až z doručenej žaloby, mal za to, že začiatok premlčacej doby nasleduje po dni, v ktorom bola žalobcovi doručená žaloba. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola podaná na súd pred týmto dňom, aj v tomto prípade nie je nárok premlčaný.

20. V súvislosti so žalobcom podaným opravným prostriedkom odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie preskúmal len v rozsahu zamietajúceho výroku (a závislého výroku o trovách konania), keďže prisudzujúci výrok nebol napadnutý odvolaním žiadnou zo sporových strán.

21. V danom prípade bolo sporné, či je na právny vzťah sporových strán potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka, a to predovšetkým v súvislosti s premlčaním nároku; zároveň bolo sporné ustálenie začiatku plynutia premlčacej lehoty. Odvolací súd opierajúc sa o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 8.6.2016, sp.zn. 1Obdo/42/2015, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 7/2017, dospel k záveru, že na daný vzťah, vrátane otázky premlčania, je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. V zmysle záverov predmetného rozhodnutia ustanovenie § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch presne určuje okruh vzťahov, ktoré sa subsidiárne podriaďujú Obchodnému zákonníku a analogické použitie takéhoto odkazu na iné

vzťahy, ktoré v ňom uvedené zákonné podmienky nespĺňajú, je neprípustné. Najvyšší súd v uvedenom rozhodnutí zároveň vyvodil, že pokiaľ neexistuje v zákone č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch ako osobitnom predpise pre určitý okruh vzťahov priamy odkaz na Obchodný zákonník (ako je to v ust. § 105 zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch), je potrebné subsidiárne aplikovať všeobecný predpis občianskeho práva, ak je majiteľom účtu cenných papierov fyzická osoba nepodnikateľ.

22. Odvolací súd stotožňujúc sa so skutkovými závermi, ku ktorým dospel súd prvej inštancie, dospel k inému právnemu záveru ohľadom aplikácie predpisu na vzťah medzi sporovými stranami. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalovanému bol Strediskom cenných papierov SR, a.s. zriadený účet majiteľa cenných papierov na základe evidencie cenných papierov, a to podľa ust. § 58 ods. 5 zák. 600/1992 Zb., podľa ktorého sa právny vzťah spravoval okrem zákona o cenných papieroch Obchodným zákonníkom. Následne po nadobudnutí účinnosti zákona č. 566/2001 Z.z. žalobca postupoval podľa § 164a ods. 4 tohto zákona a zriadil majiteľovi účtu zriadeného podľa doterajších predpisov účet majiteľa podľa § 105 zákona č. 566/2001 Z.z. a presunul cenné papiere z účtu zriadeného podľa doterajších predpisov na účet majiteľa podľa § 105 zákona č. 566/2001 Z.z. Je nesporné, že žalobca vedie v zmysle zákona č. 566/2001 Z.z. žalovanému ako fyzickej osobe nepodnikateľovi účet majiteľa cenných papieroch, pričom túto službu poskytuje v zmysle § 99 ods. 8 zákona č. 566/2001 Z.z. za odplatu v súlade s Cenníkom, ktorý v spore predložil.

23. V zmysle § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z. právne vzťahy medzi členom, ktorému bol účet majiteľa zriadený, a centrálnym depozitárom a právny vzťah medzi členom a majiteľom takéhoto účtu sa spravujú týmto zákonom a Obchodným zákonníkom. Ustanovenie § 104 ods. 1 zákona č. 566/2001 Z.z. taxatívnym spôsobom vymedzuje subjekty, ktoré je možné považovať pre účely zákona za členov, ktorým bol účet zriadený. Je zrejmé, že žalovaný ním nemôže byť, a to ani podľa znenia § 104 ods. 1 účinného v čase fakturácie, ani podľa súčasného znenia. Na základe uvedeného potom možno vyvodiť, že v prejednávanej veci sa jedná o záväzok zo vzťahu majiteľa účtu a žalobcu, a nie o záväzok zo vzťahu uvedenom v § 105 ods. 5 zákona č. 566/2001 Z.z., ktorý určuje okruh vzťahov, ktoré sa podriaďujú Obchodnému zákonníku, pričom nie je prípustné analogické použitie tohto odkazu na vzťah žalobcu a žalovaného, ktorý nespĺňa podmienky určené v predmetnom ustanovení. Vzhľadom k tomu, že záväzok, z ktorého je uplatnená pohľadávka žalobcu, nespĺňa podmienky relatívneho ani absolútneho obchodu, keďže nevznikol na základe zmluvy, ale zo zákona, ako aj vzhľadom na povahu žalovaného ako fyzickej osoby nepodnikateľa, je potrebné ustáliť, že na daný vzťah nemožno aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka.

24. V danom prípade je zároveň potrebné konštatovať, že skutočnosť, že záväzok žalobcu vznikol zo zákona, a nie zo zmluvy, zároveň vylučuje aj jeho posudzovanie z pohľadu ochrany spotrebiteľa.

25. Na základe uvedeného je zrejmé, že premlčanie nároku žalobcu sa bude riadiť ustanoveniami Občianskeho zákonníka, t.j. súd na premlčanie prihliada iba na námietku dlžníka a aplikuje trojročnú premlčaciu dobu. V prejednávanej veci žalovaný vzniesol námietku premlčania, pričom premlčacia doba v prípade nároku žalobcu za vedenie účtu za rok 2008 začala plynúť dňa 2.1.2009 a uplynula dňom 2.1.2012 (žaloba bola podaná dňa 25.2.2013). V súvislosti s plynutím premlčacej doby, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, pokiaľ ide o ustálenie začiatku plynutia premlčacej doby. Aj pri posudzovaní daného právneho vzťahu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka je totiž možné dospieť k rovnakému začiatku plynutia premlčacej doby, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Keďže ide o prípad, kedy čas splnenia nebol dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, platí, že dlžník je povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala (§ 563 Občianskeho zákonníka); nastáva teda situácia, že veriteľ môže vyvolať splatnosť dlhu, potom z objektívneho hľadiska môže svoje právo aj vykonať. Prvá objektívna možnosť vykonania práva je daná okamihom, kedy veriteľ mohol najskôr požiadať o splnenie. V danom prípade je potrebné považovať za deň rozhodný pre začiatok plynutia premlčacej doby deň, ktorý nasleduje po dni, kedy veriteľ mohol najskôr požiadať o plnenie, t.j. 2.1.2009, keďže ide o pohľadávku zúčtovanú ku dňu 31.12.2008 a prvýkrát mohol veriteľ požiadať o plnenie dňa 1.1.2009. Pokiaľ žalobca argumentoval odkazom na Prevádzkový poriadok a Cenník, odvolací súd konštatuje, že splatnosť záväzku nevyplýva ani zo zákona o cenných papieroch, a ani z dôkazov predložených v spore, t.j. z Prevádzkového poriadku a Cenníka. Odvolací súd pre úplnosť dodáva, že nárok žalobcu by bol premlčaný aj v prípade, ak by sa začiatok plynutia premlčacej doby posudzoval odo dňa nasledujúceho po splatnosti určenej vo faktúre vystavenej žalobcom.

26. Ak teda žalovaný vzniesol námietku premlčania, je potrebné konštatovať, že ju vzniesol dôvodne.

27. Odvolací súd napriek vyvodu iného právneho záveru ohľadom posudzovania charakteru vzťahu vzniknutého medzi sporovými stranami, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. v zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania (ako závislom výroku) ako vecne správny potvrdil.

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).